

Sygn. akt VIII GC 280/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska

Protokolant Kinga Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w S.

przeciwko Grupa (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji w P. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej w P. kwotę 72.510,31 zł (siedemdziesiąt dwa tysiące pięćset dziesięć złotych trzydzieści jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami (oznaczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku jako ustawowe odsetki za opóźnienie) od kwot:

- 750,00 zł od dnia 1 grudnia 2014 roku,
- 3.650,00 zł od dnia 19 stycznia 2015 roku,
- 354,61 zł od dnia 29 stycznia 2015 roku,
- 18.454,22 zł od dnia 31 stycznia 2015 roku,
- 354,61 zł od dnia 26 lutego 2015 roku,
- 1.045,50 zł od dnia 27 lutego 2015 roku,
- 11.522,64 zł od dnia 3 marca 2015 roku,
- 320,29 zł od dnia 28 marca 2015 roku,
- 2.626,79 zł od dnia 30 marca 2015 roku,
- 12.959,28 zł od dnia 31 marca 2015 roku,
- 354,61 zł od dnia 30 kwietnia 2015 roku,
- 18.028,24 zł od dnia 2 maja 2015 roku,
- 2.089,52 zł od dnia 21 maja 2015 roku,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. ustala, że powódka wygrała postępowanie w 67 %, zaś pozwana wygrała postępowanie w 33 %, przy czym szczegółowe wyliczenie kosztów procesu pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt VIII GC 280/15

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2015 roku (...) spółka akcyjna w S. złożyła pozew przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo- akcyjnej w P. o zapłatę kwoty 107.470,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 500,00 zł od dnia 17 lipca 2014 roku, 750,00 zł od dnia 1 grudnia 2014 roku, 38.110,00 zł od dnia 19 stycznia 2015 roku, 354,61 zł od dnia 29 stycznia 2015 roku, 18.454,22 zł od dnia 31 stycznia 2015 roku, 354,61 zł od dnia 26 lutego 2015 roku, 1.045,50 zł od dnia 27 lutego 2015 roku, 11.522,64 zł od dnia 3 marca 2015 roku, 320,29 zł o dnia 28 marca 2015 roku, 2.626,79 zł od dnia 30 marca 2015 roku, 12.959,28 zł od dnia 31 marca 2015 roku, 354,61 zł od dnia 30 kwietnia 2015 roku, 18.028,24 zł od dnia 2 maja 2015 roku, 2.089,52 zł od dnia 21 maja 2015 roku.

Powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 7.200,00 zł oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wynajęła pozwanej sprzęt budowlany w postaci kontenera magazynowego z indeksem (...) wraz z usługą transportową dostawy, rusztowania aluminiowe W310 wraz z usługą transportową dostawy i odbioru, dwa zestawy rusztowań aluminiowych (...), wózek paletowy z indeksem (...), dwa dźwigi towarowo - osobowe (...) (...) wraz z usługami dodatkowymi dostawy, montażu, odbioru UDT, demontażu, przeglądów okresowych, odbioru/transportu zwrotnego, czyszczenia oraz naprawy.

Powódka podała, że zgodnie z umową pozwana zobowiązana była do oddania sprzętu budowlanego w takim stanie, w jakim został on wynajęty. W przeciwnym razie wynajmujący miał prawo przedłużyć umowę najmu.

Powódka wskazała, że sprzęt został wydany pozwanej i wykorzystywany przez nią na terenie budowy Placu (...) we W., (...) - (...) w W. oraz Urzędu Marszałkowskiego i Sejmiku w P.. Za miesiące czerwiec- listopad 2014 roku czynsz został uregulowany, zaś za miesiące grudzień- kwiecień nie został zapłacony. Z tego tytułu zostały wystawione faktury VAT.

Powódka podała, że pozwana nie zwróciła również wszystkich elementów rusztowań. W związku z tym, zgodnie z Ogólnymi Warunkami Umowy Najmu pozwana została obciążona wartością utraconych sprzętów wystawiając dwie noty na kwoty 500,00 i 38.110,00 zł.

W dniu 1 czerwca 2015 roku został wydany w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana złożyła sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana wyraziła stanowisko, że roszczenia wynikające z not obciążeniowych wystawionych na kwoty 500,00 zł oraz 38.110,00 zł nie zostały udowodnione.

Poza tym pozwana wskazała, że powódka nie wywiązała się prawidłowo z zobowiązań wobec pozwanej. Przed wszystkim wielokrotnie uchybiła terminom wykonania usług, co naraziło pozwaną na roszczenia ze strony generalnych wykonawców. Wobec tego pozwana miała podstawy do nałożenia na powódkę kar umownych, które zostały potrącone z wierzytelnościami powódki objętymi pozwem.

Odnosząc się szczegółowo do wystawionych przez powódkę not obciążeniowych pozwana wskazała, że powódka nie wykazała odpowiednimi dokumentami, czy i kiedy wydała pozwanej elementy oraz, że nie uzyskała ich zwrotu.

Poza tym nie wykazała wartości zagubionych lub zniszczonych elementów. Pozwana zauważyła, że roszczenie udokumentowane notą obciążeniową (...), jako odwołujące się do umowy z dnia 13 maja 2011 roku, pozostaje bez jakiegokolwiek związku z umową z dnia 30 czerwca 2014 roku i jest przedawnione.

Omawiając natomiast roszczenie objęte notą obciążeniową (...) pozwana wskazała, że prawdopodobnie dotyczy ono wynajmu 4 rusztowań przejezdnych, które pozwana zamówiła u powódki na potrzeby realizacji budynku Urzędu Marszałkowskiego i Sejmiku Województwa (...) w P.. Pozwana zaprzeczyła aby wynajęła 8 sztuk rusztowań, podnosząc, że powódka wydała faktycznie pozwanej 4 sztuki przejezdnych rusztowań, zaś ewentualne braki dotyczyły pojedynczych sztuk elementów o wartości 3.650,00 zł.

Pozwana wskazała, że z ostrożności dokonuje potrącenia wierzytelności powódki w kwocie łącznej 4.150,00 zł z wzajemnymi roszczeniami pozwanej wobec powódki udokumentowanymi notą księgową Nr (...) z dnia 12 czerwca 2015 roku z tytułu kar umownych związanych z nienależytym wykonaniem przez powódkę zobowiązań wynikających z umowy dotyczącej realizacji budowy Urzędu Marszałkowskiego w P. opisanych szczegółowo w dalszej części odpowiedzi na pozew w zakresie przekraczającym oświadczenie pozwanej o potrąceniu z dnia 18 czerwca 2015 roku, tj. z kwotą 245.923,93 zł pozostałą do zapłaty z noty nr 04/06/2015.

Odnosząc się do roszczenia powódki wynikającego z załączonych do pozwu faktur pozwana wskazała, że wierzytelności te zostały potrącone przez pozwaną oświadczeniem z dnia 18 czerwca 2015 roku z wzajemnymi roszczeniami pozwanej wynikającymi z noty księgowej nr (...) z dnia 12 czerwca 2015 roku z tytułu kar umownych związanych z nienależytym wykonaniem zobowiązań przez powódkę przy realizacji budowy Urzędu Marszałkowskiego w P..

Zdaniem pozwanej źródłem naliczenia kar umownych jest notatka ze spotkania z dnia 5 października 2012 roku oraz umowa podwykonawcza z dnia 30 listopada 2012 roku. Pozwana wskazała, że powódka pomimo licznych ponagleń ze strony pozwanej nie wywiązała się z ustalonych terminów budowy rusztowań. Pozwana podała, że w dniu 16 października 2013 roku doszło do spotkania, którego efektem była zmiana umowy podwykonawczej z dnia 30 listopada 2012 roku. Na podstawie ust.4 notatki w załączniku nr 1 ustalono harmonogram montażu rusztowań na poszczególnych odcinkach fasad łącząc go z zapisem ust.8 notatki, w którym wprowadzono zmianę do umowy z dnia 30 listopada 2012 roku, w ten sposób, że zastrzeżono możliwość naliczenia kar umownych w wysokości 0,5 % łącznej wartości umowy w wypadku nie wywiązania się z ustalonych w harmonogramie terminów montażu rusztowań na poszczególnych odcinkach fasad.

Pozwana podała, że powódka nie wywiązała się zarówno z postanowień umowy, jak również z porozumienia z dnia 16 października 2013 roku, w związku z czym pozwana naliczyła kary umowne w łącznej kwocie 325.292,10 zł, co dokumentuje nota księgowa nr (...). Powódka wskazała, że załącznikiem do noty jest tabela, z której wynika, że łączna kwota netto wynagrodzenia powódki z tytułu realizacji umowy z dnia 30 listopada 2012 roku wynosiła kwotę 1.007.832,01 zł. Pozwana wskazała, że oparła się na wyznaczonych powódce terminach montażu rusztowań (zgodnie z harmonogramem i korespondencją mailową) oraz na terminach faktycznego montażu poszczególnych zakresów rusztowań potwierdzonych w wystawionych przez powódkę załącznikach do faktur.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Głównym przedmiotem działalności gospodarczej powódki jest wynajem maszyn i urządzeń budowlanych.

Pozwana jest przedsiębiorstwem budowlanym.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie XIV Wydział Gospodarczy w dniu 27 listopada 2015 roku doszło do połączenia na podstawie art. 492 §1 pkt 2 k.s.h. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo- akcyjnej w P. z Grupa (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. poprzez zawiązanie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2016 roku w stosunku do pozwanej wszczęte zostało przyspieszone postępowanie układowe. Nadzorcą sądowym została wyznaczona (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Następnie w dniu 3 marca 2017 roku uchylono zarząd własny dłużnika GRUPA (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w P. nad całością majątku, odwołano spółkę (...) z funkcji nadzorcy sądowego i ustanowiono zarządcę w osobie tej spółki.

Bezsporne,

Współpraca stron rozpoczęła się w 2011 roku.

W ramach prowadzonych działalności gospodarczych w dniu 30 listopada 2012 roku strony zawarły umowę, której przedmiotem miała być dostawa, montaż, demontaż i najem rusztowań powódki dla prac montażowych, które realizowane będą przez pozwaną na budowie budynku biurowego (...) Urzędu Marszałkowskiego i Sejmiku Województwa (...) w P., na podstawie uprzednio sporządzonego projektu technicznego montażu rusztowań zatwierdzonego do realizacji przez generalnego wykonawcę. Generalnym wykonawcą była spółka (...) S.A.. Umowa pozwanej z generalnym wykonawcą dotyczyła wykonania elewacji zewnętrznych budynku.

Podpisanie umowy poprzedziły negocjacje, których owocem była notatka ze spotkania z dnia 5 października 2012 roku. W imieniu powódki negocjacje prowadził B. R., który pełnił funkcję Dyrektora pionu rusztowań i dźwigów. Na spotkaniu ustalono jednostkowe ceny za montaż, demontaż i najem określonych typów rusztowań.

W notatce umieszczono zapis, że w cenie usługi będzie mieściła się dostawa i montaż 4-8 sztuk rusztowań przejezdnych o podeście roboczym do 2,5 metra. Notatka stanowiła załącznik do umowy.

W § 1 ustalono przybliżony zakres przedmiotu umowy, zaś kolejny paragraf stanowił, że montaż i demontaż rusztowań zostanie wykonany etapami w miejscach i terminach wskazanych przez pozwaną, z uwagi na prowadzone równoległe prace związane z postawieniem konstrukcji budynku realizowane przez generalnego wykonawcę. Uzgodniono, że zostanie sporządzony harmonogram realizacji prac, który będzie stanowił załącznik nr 2 do umowy. Strony założyły rozpoczęcie prac od 15 stycznia 2013 roku a zakończenie na dzień 31 lipca 2013 roku. Poza tym w umowie zawarto zapis, że pomimo zapisów w harmonogramie realizacji prac, termin montażu każdego etapu prac zostanie dodatkowo zgłoszony powódce e- mailowo z przynajmniej 1 tygodniowym wyprzedzeniem.

Ustalono sposób wyliczenia wynagrodzenia w oparciu o ustalenia poczynione na spotkaniu w dniu 5 października 2012 roku. Strony ustaliły ponadto, że rusztowanie uważa się za przyjęte do eksploatacji od daty protokolarnego odbioru technicznego wykonanego rusztowania.

Pozwana zobowiązała się m.in. do dostarczenia powódce założeń technicznych i wytycznych do projektu konstrukcji rusztowań w terminie umożliwiającym wykonanie projektu i uzgodnienie go z generalnym wykonawcą przed rozpoczęciem montażu, zapewnienia równego i nośnego podłoża, pokrycia wszelkich kosztów z tytułu uszkodzenia lub kradzieży dostarczonych i zamontowanych lub przekazanych protokolarnie pozwanej elementów rusztowań. Jako osobę odpowiedzialną za realizację przedmiotu umowy pozwana wskazała Z. D..

Powódka zobowiązała się natomiast m.in. do dotrzymania ustalonych terminów montażu i demontażu rusztowań pod rygorem zapłaty na rzecz pozwanej kary umownej w wysokości 5 % wynagrodzenia należnego za odpowiedni zakres prac, którego opóźnienie dotyczy, za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia. Łączna wysokość kar nie może przekraczać 20 % wartości wynagrodzenia powódki netto w wypadku każdorazowego naruszenia.

Dowód: notatka ze spotkania z dnia 5 października 2012 roku k. 162-164, umowa podwykonawstwa z dnia 30 listopada 2012 roku k. 165-167, zeznania świadka B. R. k. 539-543 (transkrypcja k.582-595), zeznania świadka K. B. k. 493-494 (transkrypcja k.613-617),

W styczniu 2013 roku nie doszło do rozpoczęcia realizacji umowy. Pozwana informowała powódkę, że umowa będzie realizowana w terminie późniejszym z przyczyn leżących po stronie generalnego wykonawcy.

Pomiędzy pozwaną a spółką (...) istniał spór, co do systemu wykonania robót elewacyjnych. Zatwierdzenie systemu nastąpiło dopiero w maju 2013 roku.

W dniu 19 czerwca 2013 roku pozwana przesłała powódce lokalizację fasad mock-up- wzorcowych. W. K. (1) - zajmujący się faktycznie projektem ze strony pozwanej wskazał, że przewidywany termin montażu fasad to 25 czerwca 2013 roku. Zwrócił się o przygotowanie materiału i podał, że wejście na budowę zostanie uzgodnione telefonicznie.

W dniu 5 lipca 2013 roku pozwana przesłała powódce harmonogram prac. Powódka nie zaakceptowała harmonogramu, wskazując, że jest to harmonogram „zrobiony pod fasady”. Powódka zwróciła się do pozwanej o przygotowanie harmonogramu dla konkretnych rusztowań. Wskazano, że w harmonogramie nie jest uwzględnione opóźnienie leżące po stronie generalnego wykonawcy i pozwanej.

W harmonogramie wskazano, że jest to harmonogram montażowy fasad firmy (...) z dnia 25 czerwca 2013 roku. Przewidywał on rozpoczęcie robót w dniu 13 maja 2013 roku.

Bezsporne, a nadto dowód: wiadomość e- mail z dnia 19 czerwca 2013 roku k. 379, wiadomość e- mail z dnia 26 czerwca 2013 roku i 5 lipca 2013 roku k. 380-381, harmonogram k. 382-391, zeznania świadka B. R. k. 539-543 (transkrypcja k. 582-595), zeznania świadka M. L. k. 495-499 (transkrypcja k. 621-637), zeznania W. K. (1) k. 489-493 (transkrypcja k. 598- 612),

Osobą oddelegowaną przez zarząd pozwanej spółki do nadzorowania prac przy budowie budynku biurowego (...) Urzędu Marszałkowskiego i Sejmiku Województwa (...) w P. był C. R.. M. L. pełnił funkcję wiceprezesa zarządu spółki i nadzorował realizowane przez pozwaną kontrakty.

Dowód: zeznania świadka C. R. k. 568-572,

K. B. pełnił z ramienia pozwanej funkcję kierownika montażu. Jego zdaniem było sprawdzanie jakości wykonywanych robót przez podwykonawców. Podlegał on bezpośrednio W. K. (2).

Dowód: zeznania świadka K. B. k. 493-494 (transkrypcja k. 613- 617),

Budowa rusztowania mock-up (elementów wzorcowych do zatwierdzenia przez inwestora) rozpoczęła się w sierpniu 2013 roku. Na mistrza budowy rusztowań B. R. wyznaczył W. S.. Zadaniem W. S. była koordynacja budowy w zakresie dostawy rusztowań i ich montażu. W. S. był stale obecny na budowie. W realizacji zadania uczestniczyli ze strony powódki D. Ł. (1) jako kierownik regionu, D. K. i T. L. jako kierownicy projektu i przełożeni mistrza budowy. Przełożonym kierownika projektu jest kierownik regionu, którego przełożonym jest dyrektor (B. R.).

Podczas montażu rusztowania mock-up W. S. poinformował W. K. (1), że występują problemy z prawidłowym zakotwieniem rusztowania. Wskazał, że potrzebne będzie ustalenie techniki nie ingerującej w jakość wykonanej elewacji.

W. K. (2) wezwał powódkę do przyspieszenia montażu rusztowań. Wezwania te zostały skierowane do powódki w dniach 24, 26 i 27 sierpnia 2013 roku.

Dowód: korespondencja elektroniczna k. 168- 169, zeznania świadka B. R. k. 539-543 (transkrypcja k. 582- 595, zeznania świadka T. L. k.706-708, zeznania świadka W. S. k. 501-503 (transkrypcja k.644-, zeznania świadka D. Ł. (2) k. 499-501 (transkrypcja k. 638-),

Pozwana nie przedłożyła powódce aktualnego harmonogramu oraz nie określiła terminu zakończenia prac.

Dowód: zeznania świadka B. R. k. 539-543 (transkrypcja k. 582-585), zeznania świadka D. Ł. (2) k. 499-501 (transkrypcja k. 638-644),

Pozwana zgłaszała powódce zapotrzebowanie na montaż danego rusztowania w formie korespondencji mailowej oraz na zasadzie ustnych poleceń.

Dowód: zeznania świadka W. S. k.501-503 (transkrypcja k. 644- 649),

Wokół Urzędu Marszałkowskiego nie było miejsca na rozładunek i składowanie rusztowań. Przywiezione rusztowania musiały być natychmiast rozładowane i złożone. Zdarzało się, że transporty z rusztowaniami musiały być cofane, gdyż nie było miejsca na rozładunek przywiezionych elementów.

Na budowie wystąpiły problemy organizacyjne, rusztowania P. znajdujące się na fasadach wewnętrznych uniemożliwiały posadowienie rusztowań przez powódkę.

Dowód: zeznania świadka B. R. k. 539-543 (transkrypcja k. 582-585), zeznania świadka W. S. k. 501-503 (transkrypcja k. 644-649), zeznania świadka D. Ł. (2) k. 499-501 (transkrypcja k.638-644),

W dniu 27 sierpnia 2013 roku W. K. (1) podał powódce terminy budowy rusztowań. Zwrócił się z prośbą o przygotowanie materiałów oraz stały kontakt z budową w celu skoordynowania prac z innymi podwykonawcami.

Powódka poinformowała pozwaną, że montaż i demontaż wykonywane są na bieżąco.

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 27 sierpnia 2013 roku k. 170, wiadomość e- mail z dnia 28 sierpnia 2013 roku k. 394,

Pomimo braku harmonogramu powódka kontynuowała prace. W dniu 5 września 2013 roku poinformowała pozwaną o nieuregulowanych zobowiązaniach. Wynosiły one 107.908,99 zł, w tym przeterminowane kwotę 55.284,52 zł.

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 5 września 2013 roku k. 396,

W wiadomości z dnia 16 września 2013 roku W. K. (1) stwierdził, że współpraca stron nie układa się z winy powódki. Wskazał, że nie są dotrzymywane terminy budowy rusztowań. Wezwał powódkę do podjęcia stosownych działań.

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 16 września 2013 roku k. 172,

W dniu 30 września 2013 roku K. B. – kierownik montażu ze strony pozwanej zwrócił się do powódki o zwiększenie ekipy montażowej, pod rygorem nałożenia kar za przestoje. Wskazał, że nie został dotrzymany termin montażu rusztowań.

W. S. wyraził wolę usprawnienia prac. Zwrócił się do pozwanej o harmonogram, który miał otrzymać mailowo od pozwanej.

Kolejny mail pozwana skierowała do powódki w dniu 4 października 2013 roku wskazując na potrzebę do dnia 21 października 2013 roku postawienia rusztowań na zewnątrz budynku do poziomu K7 z odsunięciem 50 cm od ściany.

W dniu 9 października 2013 roku pozwana zwróciła się do pozwanej o natychmiastowe zintensyfikowanie prac przy budowie rusztowań. Również w dniu 10 października skierowała wiadomość informującą o opóźnieniach w montażu.

Wiadomość e- mail z dnia 15 października 2013 roku wyrażała niezadowolenie pozwanej z terminu dostawy elementów do budowy rusztowań fasad FW 6,7,9.

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 30 września 2013 roku k. 173-174, wiadomość e- mail z dnia 1 października 2013 roku k. 173, wiadomość e- mail z dnia 4 października 2013 roku k. 175, wiadomość e- mail z dnia 15 października 2013 roku k. 176, pismo z dnia 9 października 2013 roku k. 398, wiadomość e- mail z dnia 10 października 2013 roku k. 401,

W korespondencji e- mail powódka odnosiła się do zarzutów pozwanej. Wskazywała na brak udostępnienia frontu robót, opóźnienia innych podmiotów w wykonywaniu prac. Poza tym wskazywała na brak zapłaty czynszu najmu oraz należności za montaż rusztowań i wzywała pozwaną do zapłaty.

Wysokość zobowiązań pozwanej wobec powódki na dzień 9 października 2013 roku wynosiła 75.740,26 zł. zł. W związku z tym powódka zablokowała dalszy najem sprzętu.

W wiadomości e- mail z dnia 10 października 2013 roku W. S. wezwał pozwaną do sporządzenia harmonogramu oraz wskazania miejsca pod rozładunek kolejnych dostaw. Wskazał również na brak wyznaczonego miejsca do bezpiecznego składowania materiałów dookoła budynku, brak informacji o wykonaniu uziemienia.

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 10 października 2013 roku k. 400, wezwanie do zapłaty k. 399,

Pismem z dnia 10 października 2013 roku powódka opisała problemy występujące na budowie. Przede wszystkim zwróciła uwagę na brak harmonogramu, który miał stanowić załącznik nr 2 do umowy. Wskazała, że przesłany harmonogram nie jest aktualny. Poza tym podniosła, że powstałe opóźnienia w realizacji umowy nie obciążają w żaden sposób powódki, gdyż to z przyczyn leżących po stronie pozwanej nastąpiło wielomiesięczne opóźnienie w rozpoczęciu wykonywania prac. Powódka uznała, że w zaistniałej sytuacji nie ma podstaw do jednostronnego narzucania powódce terminów, które nie mają oparcia w umowie. Powódka wskazała, że nie została zmieniona umowa, która określiłaby nowy termin realizacji zadania, a taka zmiana zawierałaby aktualny harmonogram. Poza tym powódka zwróciła uwagę m.in. na brak oświadczenia pozwanej o nośności podłoża, brak odpowiedzi w sprawie transportu pionowego do rozprowadzenia rusztowań, gdyż na budowie miały znajdować się windy na każdej ze ścian, brak decyzji w sprawie miejsca rozładunku i składowania rusztowań w ilościach niezbędnych do zapewnienia ciągłości prac, brak uziemień rusztowań, brak odpowiedzi na wprowadzenie sposobu kotwienia zewnętrznych elewacji.

Powódka przedstawiła nowe stawki za usługi i wezwała do zawarcia aneksu do umowy.

Dowód: pismo z dnia 10 października 2013 roku k. 402-404,

Pozwana ustosunkowała się do pisma powódki pismem z dnia 14 października 2013 roku zarzucając powódce brak należytego wywiązywania się z umowy. Pozwana nie wyraziła zgody na zmianę stawek za usługi. Pozwana zaproponowała spotkanie na budowie, które pozwoli na osiągnięcie kompromisu.

Dowód: pismo z dnia 14 października 2013 roku k. 405-408,

Pismem z dnia 15 października 2013 roku, które zostało wysłane do pozwanej w dniu 16 października 2013 roku powódka przedstawiła pozwanej listę pytań dotyczących realizacji zadania. Wezwała pozwaną do zawarcia aneksu do umowy, który będzie uwzględniał elementy wskazane w treści pisma oraz ustali nowe terminy i warunki realizacji robót oraz najmu rusztowań.

Dowód: pismo z dnia 15 października 2013 roku k. 409-410,

W dniu 16 października 2013 roku doszło do spotkania stron, na którym sporządzono notatkę do umowy podwykonawstwa z dnia 30 listopada 2012 roku. Celem spotkania była zmiana warunków umowy, tj. zmiana cen, sporządzenie aktualnego harmonogramu prac w zakresie elewacji zewnętrznych.

W notatce ustalono nowe stawki za montaż, demontaż oraz najem rusztowań . Strony ustaliły nowy harmonogram stanowiący załącznik nr 1 do notatki. Podano, że zakresy nieokreślone w harmonogramie będą zgłaszane przez pozwaną na siedem dni przed koniecznością przystąpienia do montażu. Wprowadzono zmianę osoby odpowiedzialnej z ramienia pozwanej za realizację umowy- wymieniono W. K. (1), zaś ze strony powódki osobą odpowiedzialną został W. S..

W pkt 8 podano, że w przypadku uporczywego niewywiązywania się przez powódkę z ustalonego harmonogramu wprowadzono kary umowne za opóźnienie w wysokości 0,5 % wartości umowy za każdy dzień zwłoki.

W załączniku do notatki wskazano w pkt 1-6 terminy oddania rusztowań do K6 włącznie, gdzie K6 oznacza szóstą kondygnację budynku. Na rzucie budynku punkty dopasowano do poszczególnych części budynku.

Wskazano, że dalsze etapy zgłaszane będą z jednotygodniowym wyprzedzeniem.

Dowód: notatka z dnia 16 października 2013 roku k. 177-178, k. 411-412, pełnomocnictwo k. 179, załącznik do notatki k. 180, załącznik do notatki k. 413, zeznania świadka C. R. k. 568-572, zeznania świadka B. R. 539-543 (transkrypcja k.582-595), zeznania świadka M. L. k. 495-499 (transkrypcja k. 621-637),

W wiadomości e- mail z dnia 21 października 2013 roku W. K. (1) wezwał powódkę do zintensyfikowania prac. Podał, że nadal nie są realizowane uzgodnione zakresy robót, według ustaleń z dnia 16 października 2013 roku na dzień dzisiejszy miały być gotowe rusztowania na patiach, nie dokończono budowy rusztowań fasad FW7, FW8 do K11 oraz nie wybudowano FW6 i FW 9.

Powódka nie zgodziła się z zarzutami pozwanej. Wskazała na przeszkody występujące na budowie, które uniemożliwiają wykonywanie robót. B. R. wskazał, że fasady pozostają w kolizji z rusztowaniami P., problemy z rozładunkiem z uwagi na brak miejsca.

W kolejnym mailu z dnia 23 października 2013 roku W. K. (1) wskazał, że kolejne terminy uzgodnione w dniu 16 października 2013 roku nie są dotrzymane.

W wiadomości z dnia 29 października 2013 roku W. K. (1) wezwał powódkę do przedstawienia harmonogramu naprawczego budowy rusztowań.

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 21 października 2013 roku k. 181, wiadomość e- mail z dnia 23 października 2013 roku k. 182, wiadomość e- mail z dnia 29 października 2013 roku k. 183, korespondencja stron k. 415-423,

Do ponownego spotkania stron doszło w dniu 29 października 2013 roku. Powódka wskazała na niemożność dotrzymania terminów z przyczyn od niej niezależnych i strony ustaliły nowe terminy realizacji rusztowań. Na załączniku do notatki z dnia 16 października 2013 roku strony dokonały ustalenia nowych terminów wykonania fasad zewnętrznych.

Dowód: harmonogram k. 414,

W. S. informował przełożonych o przebiegu realizacji inwestycji. Wskazywał, że na budowie występują konflikty z pracami innych ekip, występuje blokada miejsca przez rusztowania P., brak jest na budowie miejsca na rozładunek.

Dowód: korespondencja elektroniczna k. 424-425,

W wiadomości elektronicznej z dnia 6 listopada 2013 roku pozwana podała terminy wejścia z pracami rusztowaniowymi na 19 listopada 2013 roku (patio małe FW6, FW9, FW10) oraz 22 listopada 2013 roku (FW1,FW5). Powódka podała, że terminy te uzależnione są od zakończenia prac E. – do potwierdzenia w bieżących kontaktach na budowie .

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 6 listopada 2013 roku k. 433,

W dniach 7 i 8 listopada 2013 roku pomiędzy W. S. i K. B. prowadzona była korespondencja elektroniczna dotycząca sytuacji na budowie.

Dowód: korespondencja e- mail k. 427-431,

W wiadomości z dnia 19 listopada 2013 roku pozwana przypominała powódce o konieczności zwiększenia grup montażowych i przygotowania potrzebnego materiału. W odpowiedzi powódka wskazała, że samochody czekały na rozładunek kilka godzin pod budową, poza tym dopiero w dniu dzisiejszym zostało udostępnione patio zajmowane przez rusztowania innej firmy.

Dowód: wiadomości e- mail z dnia 19 listopada 2013 roku k. 432,

Sprzęt przeznaczony na inwestycję Urząd Marszałkowski i Sejmiku w P. był ewidencjonowany dokumentami w postaci wydań, gdzie wskazywano numer wydania, numer umowy ramowej, tj. (...) z dnia 31 grudnia 2012 roku oraz nr zlecenia (...). Dokumenty wydania na wymienioną inwestycję podpisywał w 2013 roku w przeważającej części kierownik projektu ze strony powódki D. K..

Dowód: wydania k. 53- 61,

W dniu 15 października 2013 roku W. K. (1) zwrócił się do K. B. o dostarczenie 4 kompletów rusztowań przestawnych.

Dowód: wiadomość e- mail k. 137,

W dniu 21 października 2013 roku W. S. i K. B. dokonali odbioru czterech sztuk rusztowań typu „upright” o długości 3 m, szerokości 0,7 m i wysokości 4 m. Odbiór został potwierdzony protokołami odbioru rusztowania.

Dowód: protokoły odbioru rusztowania od 1 do 4 k. 138-141,

W dniu 1 stycznia 2014 roku pomiędzy stronami zawarty został aneks do zlecenia nr 2 z dnia 28 czerwca 2013 roku do umowy nr (...). Polegał on na zmianie nr zlecenia do umowy z (...) na (...).

Dowód: aneks do zlecenia k. 52,

W dniu 16 czerwca 2014 roku T. L. zwrócił się do pozwanej z pytaniem dotyczącym korzystania przez pozwaną z rusztowań aluminiowych. Pozwana wskazała, że nadal korzysta z rusztowań.

W listopadzie 2014 roku powódka zwróciła się do pozwanej o zwrot rusztowań aluminiowych przejezdnych w ilości 8 kompletów, powołując się na zapis par.4 umowy- Obowiązki Zleceniodawcy. Wskazała, że wydanie nastąpiło na podstawie notatki z dnia 5 października 2012 roku, w której określono wydanie 4-8 rusztowań przejezdnych. Powódka wskazała, że rusztowania zostały protokołarnie przekazane pozwanej i przedstawiła zestawienie ilości elementów będących na stanie pozwanej.

W dniu 21 listopada 2014 roku B. R. w korespondencji elektronicznej zwrócił się do pozwanej o zwrot elementów rusztowań wynajętych na potrzeby inwestycji w P.. W piśmie załączonym do tej korespondencji B. R. zwrócił się o zwrot 8 sztuk rusztowań przejezdnych.

Dowód: wiadomość e- mail z dnia 21 listopada 2014 roku k. 142-143, 144-145,

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2015 roku pozwana zajęła stanowisko odnośnie rusztowań przejezdnych. Wskazała, że użytkowano 4 komplety rusztowań na podstawie zamówienia z dnia 15 października 2015 roku i protokołów odbioru rusztowań z dnia 21 października 2013 roku. Działający w imieniu pozwanej W. K. (1) podał, że dokonał korekty ilości niezwróconych elementów rusztowań i nota obciążeniowa winna być wystawiona na kwotę 3.650,00 zł netto. Do pisma załączył wiadomość e- mail z dnia 15 października 2013 roku, cztery protokoły odbioru rusztowań i pierwszą stronę pisma z dnia 21 listopada 2014 roku, na której naniesiono korektę, co do ilości i wartości rusztowań niezwróconych powódce.

Dowód: pismo z dnia 22 kwietnia 2015 roku wraz z załącznikami k. 146-152,

W dniu 30 czerwca 2014 roku pomiędzy stronami zawarta została umowa nr (...) ((...)), której przedmiotem był wynajem dwóch dźwigów towarowo- osobowych (...) wraz z usługami towarzyszącymi. Miejscem realizacji umowy był Plac (...) we W.. Zawarcie umowy oferta powódki z dnia 23 czerwca 2014 roku, która została zaakceptowana przez pozwaną.

Powódka zrealizowała usługę. Dowodem wydania sprzętu były dokumenty wydania oznaczone nadanymi im numerami. W dokumentach tych wskazano również miejsce inwestycji i numer zlecenia.

Dowód: umowa nr (...) ((...)) k. 27-31, wydanie k. 32-33, porozumienie w sprawie obowiązków podwykonawcy w zakresie przestrzegania przepisów i zasad BHP k. 34-37, Ogólne warunki umowy najmu k. 38-39, oferta k. 40-42, godziny pracy operatorów windy G. (...)/(...) na budowie we W. k. 43-51, wydanie k. 67, wydanie k. 68-69,

Powódka wynajmowała pozwanej sprzęt budowlany wykorzystywany również w trakcie prowadzenia przez pozwaną następujących inwestycji: Plac (...), , Biurowiec Alchemia w G., (...) - (...) w W..

Poza tym w związku z inwestycją w P. (...) Urząd Marszałkowski i Sejmik Województwa (...) strony zawarły umowę najmu dotyczącą dwóch wciągarek (...) C. S. (...) z indeksem (...) oraz (...) na podstawie zamówienia (...) z dnia 13 października 2014 roku.

Bezsporne, a nadto dowód: zamówienie k. 353, wydanie k. 354, protokoły zdawczo- odbiorcze k. 355, 356, wiadomość e- mail z dnia 13 października 2014 roku k. 357, wiadomość e- mail z dnia 22 października 2014 roku k. 358-359, zeznania świadka M. Ś. k. 494-495 (transkrypcja k. 617-620), zeznania świadka T. M. k. 495 (transkrypcja k. 620-621),

W związku ze współpracą stron pozwana wystawiała upoważnienia dla swoich pracowników dotyczące zawierania umów najmu, aneksów do tych umów, składania zamówień, kwitowania odbioru i zwrotu przedmiotu najmu, faktur VAT, oraz dokonywania odbioru/zwrotu sprzętu i rozliczania kaucji.

Dowód: upoważnienia stałe k. 24-25, upoważnienie jednorazowe k. 26,

W listopadzie 2014 roku pozwana wynajmowała od powódki sprzęt na budowę Biurowiec Alchemia w G.. W dniu 6 listopada 2014 roku zostało złożone zamówienie dotyczące najmu kontenera magazynowego i jego dostawy. Zamówienie poprzedziła korespondencja elektroniczna.

Umowa została zrealizowana przez powódkę.

Dowód: zamówienie k. 63, wiadomość e- mail k. 64, wydanie k. 65, protokół zdawczo- odbiorczy k. 66,

W lutym 2015 roku współpraca stron dotyczyła najmu sprzętu na inwestycję (...) - (...) w W.. Złożenie zamówień poprzedzały oferty powódki. Umowa została zrealizowana przez powódkę.

Dowód: oferta k. 71-72, zamówienie k. 70, wydanie k. 73, protokół zdawczo- odbiorczy k. 74, zamówienie k. 75, wiadomości e- mail k. 76, 77, wydanie k. 78-79, protokół zdawczo- odbiorczy k. 80, 81, wiadomość e-mail k. 83, zamówienie k. 82, protokół zdawczo- odbiorczy k. 84,

Z tytułu najmu sprzętu na powyższe inwestycje pozwana uregulowała czynsz za miesiące czerwiec- listopada 2014 roku, natomiast zaprzestała płatności czynszu za miesiące grudzień 2014 roku- kwiecień 2015 roku.

Bezsporne, a nadto dowód: dowody zapłaty k. 85-87, faktura VAT nr (...) k. 88,

Z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 31 października 2014 roku dotyczącej inwestycji Urząd Marszałkowski i Sejmiku do zapłaty pozostała kwota 750,00 zł. Termin zapłaty przypadał na dzień 30 listopada 2014 roku.

Pozostałe należności za najem i dostawę sprzętu na przedmiotową inwestycję zostały uregulowane.

Bezsporne, a nadto dowód: faktura VAT k. 88, faktury VAT k. 437,438, potwierdzenia przelewów k. 439-442,

Począwszy od 29 grudnia 2014 roku powódka wystawiła następujące faktury obciążające pozwaną:

W dniu 29 grudnia 2014 roku została wystawiona faktura VAT nr (...). Faktura obejmowała czynsz najmu za grudzień 2014 roku za kontener magazynowy dostarczony na inwestycję w G.. Faktura wystawiona została na kwotę 354,61 zł. Termin zapłaty przypadał na dzień 28 stycznia 2015 roku.

W dniu 31 grudnia 2014 roku powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 18.454,22 zł. z tytułu najmu dźwigu dostarczonego na budowę we W.. Termin zapłaty został wyznaczony na dzień 30 stycznia 2015 roku.

W dniu 26 stycznia 2015 roku została wystawiona faktura VAT nr (...) dotycząca najmu kontenera magazynowego na inwestycję w G. z miesiąc styczeń 2015 roku. Termin zapłaty został wyznaczony na dzień 25 lutego 2015 roku.

Kolejna faktura została wystawiona przez powódkę w dniu 27 stycznia 2015 roku, obejmowała należności z tytułu realizacji umowy dotyczącej Urzędu Marszałkowskiego i Sejmiku w P.. Opiewała na kwotę 1.045,50 zł. Termin zapłaty został wyznaczony na dzień 26 lutego 2015 roku.

W dniu 31 stycznia 2015 roku powódka wystawiła dwie faktury, a mianowicie fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 11.030,64 zł z tytułu czynszu najmu windy oraz obsługi operatorskiej windy oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 492,00 zł z tytułu konserwacji windy. Termin zapłaty, co do obu faktur przypadał na dzień 2 marca 2015 roku.

W dniu 25 lutego 2015 roku wystawiono fakturę VAT nr (...) z tytułu najmu kontenera magazynowego obejmującą czynsz za miesiąc luty 2015 roku. Faktura opiewała na 320,29 zł, zaś termin zapłaty przypadał na dzień 27 marca 2015 roku.

Faktura VAT nr (...) wystawiona została w dniu 27 lutego 2015 roku i dotyczyła czynszu za najem rusztowań aluminiowych na inwestycję (...) - (...) w W. a także dostawy rusztowań. Faktura została wystawiona na kwotę 2.626,79 zł. Termin zapłaty przypadał na dzień 29 marca 2015 roku.

W dniu 28 lutego 2015 roku powódka wystawiła cztery faktury. Faktura VAT nr (...) dotyczyła inwestycji Plac (...) i związana była z usługą operatorską windy. Faktura opiewała na kwotę 5.601,42 zł. Termin zapłaty przypadał na dzień 30 marca 2015 roku. Faktura VAT nr (...) dotyczyła naj u windy towarowej (...) za luty 2015 roku. Opiewała na kwotę 5.781,00 zł. Termin zapłaty przypadał na 30 marca 2015 roku. Kolejna faktura VAT nosiła numer (...) i dotyczyła konserwacji windy. Wystawiona została na kwotę 492,00 zł. Termin zapłaty przypadał na dzień 30 marca 2015 roku. Ostatnia faktura wystawiona w dniu 28 lutego 2015 roku wynajmu rusztowań aluminiowych na inwestycję w W.. Opiewała na kwotę 1.084,86 zł, zaś termin zapłaty przypadał na 30 marca 2015 roku.

W dniu 30 marca 2015 roku powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) dotyczącą najmu kontenera magazynowego za marzec 2015 roku. Faktura opiewała na kwotę 354,61 zł. Termin zapłaty wyznaczono na dzień 29 kwietnia 2015 roku.

W dniu 31 marca 2015 roku, z tytułu konserwacji windy wynajętej w związku z inwestycją we W. powódka wstawiła fakturę VAT (...). Faktura wystawiona została na kwotę 492,00 zł. W fakturze termin zapłaty został wyznaczony na dzień 30 kwietnia 2015 roku. W tym samym dniu wystawiono fakturę (...) za najem windy towarowej B i z tytułu obsługi operatorskiej windy na kwotę 12.600,12. Termin zapłaty przypadał na dzień 30 kwietnia 2015 roku. Faktura również dotyczyła inwestycji we W.. Faktura VAT (...) wystawiona również w dniu 31 marca 2015 roku dotyczyła najmu wózka paletowego z wagą. Opiewała na kwotę 891,14 zł. Termin zapłaty został wyznaczony na dzień 30 kwietnia 2015 roku. Kolejna faktura wystawiona w dniu 31 marca 2015 roku dotyczyła wynajmu rusztowań aluminiowych na inwestycję Budowa (...) - (...) w W.. Opiewała na kwotę 1.627,29 zł. Termin zapłaty został wyznaczony na dzień 30 kwietnia 2015 roku. Wynajmu rusztowań aluminiowych dotyczyła również faktura VAT (...) wystawiona na kwotę 2.417,69 zł. Termin zapłaty należności również przypadał na dzień 30 kwietnia 2015 roku. Z tytułu umowy najmu dotyczącej inwestycji

w W. – (...) - (...) w dniu 20 kwietnia 2015 roku powódka wystawiła fakturę VAT (...). Faktura opiewała na kwotę 2.089,52 zł. Termin zapłaty został wyznaczony na dzień 20 maja 2015 roku.

Dowód: faktury VAT k. 89 -108,

Pozwana obciążyła powódkę karą umowną z tytułu nienależytego wykonania umowy dotyczącej realizacji budowy Urzędu Marszałkowskiego P.. Pierwotna wartość naliczonych kar umownych wyniosła 779.000,00 zł. Następnie pozwana dokonała korekty naliczonych kar, wskazując w nocie księgowej nr (...) z dnia 12 czerwca 2015 roku, ze wynoszą one 325.292,10 zł. Wezwała powódkę do zapłaty tej kwoty do dnia 17 czerwca 2015 roku.

Kary umowne zostały wyliczone przez W. K. (1) i przedstawione w zestawieniu tabelarycznym. Wartość umowy została ustalona na kwotę 1.007.832,01 zł.

Dowód: pismo k. 153, nota księgowa nr (...) k. 154, wezwanie do zapłaty k.155, status przesyłki k. 156, nota księgowa nr (...) k. 186, oświadczenie o potrąceniu k. 184-185, nota księgowa korygująca 10/05/2015 k. 187, korekta oświadczenia o potrąceniu k. 188-189, nota księgowa nr (...) k.190, tabela k. 191,192, faktury VAT wystawione przez powódkę, rozliczenie rusztowań, nota korygująca k. 193- 296, oświadczenie o potrąceniu k. 360-361, nota księgowa k. 362, pismo z dnia 8 czerwca 2015 roku z załącznikami k. 363- 370, pismo z dnia 15 czerwca 2015 roku k. 371-372, nota księgowa k. 373, 374, wyliczenie k. 375, korekta oświadczenia o potrąceniu k. 376-377, nota księgowa k. 378,

W dniu 16 czerwca 2014 roku powódka wystawiła notę obciążeniową (...) na kwotę 500,00 zł z tytułu utraty przez pozwaną słupa podporowego 2850 oraz kraty podestowej. Nota dotyczyła elementów związanych z umową najmu (...) z dnia 13 maja 2011 roku.

Dowód: nota obciążeniowa k. 109,

W dniu 19 grudnia 2014 roku powódka wystawiła notę obciążeniową (...). Wskazano, że nota została wystawiona zgodnie z umową najmu (...) z dnia 14 stycznia 2014 roku za utracone elementy. Nota zawierała opis utraconych elementów wraz z ilością sztuk, ceną jednostką oraz wartością. Nota opiewała na łączną wartość 38.110,00 zł. Powódka wyznaczyła termin zapłaty do dnia 18 stycznia 2015 roku.

Dowód: nota obciążeniowa k. 110,

W dniu 18 czerwca 2015 roku pozwana dokonała korekty oświadczenia o potrąceniu. Pozwana wskazała, że należność powódki z tytułu wystawionych faktur wynosi 79.368,17 zł, zaś należność pozwanej po korekcie to kwota 325.292,10 zł. Stąd na skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się do wysokości wierzytelności niższej, zatem do zapłaty pozostaje kwota 245.923,93 zł. Pozwana wezwała powódkę do zapłaty tej kwoty.

Dowód: korekta oświadczenia o potrąceniu z załącznikiem i potwierdzeniem doręczenia k. 157-161,

W dniu 10 kwietnia 2015 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 86.977,94 zł wskazując, że kwota ta wynika z tytułu wynajmu oraz utraty maszyn i potwierdzona jest fakturami i notami jak w specyfikacji. Do wezwania powódka załączyła specyfikację faktur i not.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz ze specyfikacją i potwierdzeniem odbioru k. 111-113,

Powódka prowadzi ewidencję dotyczącą rozliczeń z klientami.

Dowód: zapisy nabywców k. 19-23,

Ogólne Warunki Umów Najmu stanowią, że czas trwania najmu liczy się od dnia odbioru sprzętu budowlanego przez najemcę do dnia jego zwrotu włącznie. Wraz z wygaśnięciem lub rozwiązaniem umowy najmu, najemca zobowiązany jest do zwrotu sprzętu budowlanego wynajmującemu. Za zwrot sprzętu budowlanego uważać się będzie jedynie oddanie wynajmującemu sprzętu budowlanego w takim stanie, w jakim został ona wynajęty. W przeciwnym razie

wynajmujący ma prawo przedłużyć umowę najmu do dnia przywrócenia sprzętu budowlanego do stanu poprzedniego, tj. z dnia jego wydania najemcy oraz naliczyć z tego tytułu dodatkowy czynsz najmu. Zgodnie z pkt IV.1 (...) najemca ponosi pełną odpowiedzialność za sprzęt budowlany od chwili załadunku urządzenia u wynajmującego do momentu zwrotu go w miejsce wskazane przez wynajmującego w stanie nie pogorszonym, a ryzyko utraty lub uszkodzenia sprzętu budowlanego niezależnie od jego przyczyny przechodzi na najemcę z chwilą protokolarnego odbioru przez niego sprzętu budowlanego.

Ponadto zgodnie z pkt IV.4 (...) w razie uszkodzenia, zniszczenia lub utraty sprzętu budowlanego najemca zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania odpowiadającego jego wartości, określonej w umowie najmu lub dokumentach wydania (protokołach zdawczo odbiorczych lub WZ/PZ), którą najemca akceptuje.

Dowód: Ogólne warunki umowy najmu k. 38-39,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w znacznej części.

Zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c. powódka przytoczyła w pozwie okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie wskazując, że strony związane były kilkoma umowami najmu zawierającymi również w niektórych przypadkach elementy umowy o świadczenie usług. W związku z tymi umowami powódka wystawiła faktury VAT, które nie zostały przez pozwaną opłacone i które tworzą podstawę faktyczną żądania pozwu.

Poza tym powódka zgłosiła żądanie zapłaty należności wynikających z dwóch not obciążeniowych wystawionych na kwoty 500,00 zł i 38.110,00 zł w związku z niezwróceniem sprzętu budowlanego po zakończeniu umów najmu.

Natomiast podstawą prawną żądania są: art. 659 § 1 k.c. (w zakresie, w jakim powódka domaga się czynszu najmu), art. 750 k.c. (w zakresie, w jakim powódka domaga się zapłaty wynagrodzenia za usługę dodatkową dostawy, montażu, odbioru UDT, demontażu, przeglądów okresowych, odbioru/transportu zwrotnego, czyszczenia oraz naprawy sprzętu będącego przedmiotem umowy najmu).

Podstawę prawną żądania odszkodowania za niezwrócony sprzęt stanowi natomiast art. 471 k.c..

Wskazać w pierwszej kolejności należy, że fakt zawarcia umów, w następstwie których doszło do wystawienia faktur VAT wymienionych w pozwie nie był pomiędzy stronami sporny. Z materiału dowodowego wynika, że jedynie należność z faktury VAT nr (...) wynosząca 750,00 zł (faktura wystawiona została na kwotę 107.990,29 zł) dotyczyła inwestycji Urząd Marszałkowski i Sejmiku Województwa (...) w P.. Pozostałe zaś faktury dotyczyły innych obiektów (...) - (...) w W., Plac (...) w G.. Pozwana nie kwestionowała również, że należności wynikające z tych faktur w łącznej kwocie 68.860,31 zł nie zostały przez nią zaspokojone przez zapłatę.

Pozwana zakwestionowała natomiast podstawy do obciążenia jej kwotami wynikającymi z dwóch not obciążeniowych ((...)) na kwotę 500,00 zł oraz ((...)) na kwotę 38.110,00 zł podnosząc, że należności nie zostały wykazane ani co do zasady ani co do wysokości.

Kwestionując natomiast obowiązek zapłaty należności wynikających z faktur VAT pozwana podniosła, że omawiane wierzytelności uległy umorzeniu z wzajemną wierzytelnością pozwanej wynikającą z noty księgowej nr (...), na skutek złożonego przez pozwaną zarzutu potrącenia. Pozwana stała bowiem na stanowisku, że powódka nienależycie wywiązała się z obowiązków umownych dotyczących terminów montażu rusztowań podczas realizacji inwestycji Urzędu Marszałkowskiego i Sejmiku Województwa (...) w P., w związku z czym pozwana uprawniona była do naliczenia kary umownej, której zasady wyliczenia wynikały z notatki ze spotkania z dnia 5 października 2012 roku stanowiącej integralną część umowy z dnia 30 listopada 2012 roku oraz z ustaleń stron podjętych na spotkaniu w dniu 16 października 2013 roku, i które od dnia podpisania notatki zostały włączone do umowy.

Spór między stronami dotyczył więc zasadności obciążenia pozwanej odszkodowaniem za niezwrócone elementy rusztowań oraz oceny podstaw do nałożenia na powódkę kar umownych z tytułu braku terminowej realizacji usług związanych z montażem rusztowań, które to kary były przedmiotem oświadczenia o potrąceniu w wzajemnych wierzytelnościach powódki objętymi żądaniem pozwu.

W pierwszej kolejności należało odnieść się do żądania zasądzenia kwoty 500,00 zł oraz kwoty 38.110,00 zł

W ocenie Sądu żądanie zapłaty kwoty wynikającej z noty (...) nie zostało przez powódkę wykazane. Treść noty wskazuje, że podstawą jej wystawienia była umowa z dnia 13 maja 2011 roku, która nie została załączona ani do pozwu ani do pisma przygotowawczego powódki.

Słuszne było stanowisko pozwanej zaprezentowane w sprzeciwie od nakazu zapłaty, że strona powodowa ograniczyła swoją aktywność dowodową do przedstawienia noty i nie wykazała, w szczególności dowodami z dokumentów w postaci protokołów zdawczo- odbiorczych, faktu wydania pozwanej słupa podporowego i kraty podestowej oraz braku ich zwrotu powódce. Prawidłowa była również konkluzja pozwanej, że powódka nie udowodniła również wartości utraconego sprzętu, a jak wynika z Ogólnych Warunków Umowy Najmu podstawę obciążenia za ewentualne zagubione lub zniszczone elementy rusztowań powinna stanowić ich wartość wskazana w dokumentach wydania (protokołach zdawczo-odbiorczych lub WZ/PZ).

Poza tym strona powodowa w żaden sposób, w odpowiedzi na sprzeciw, nie odniosła się do zarzutów pozwanej podważających podstawy do wystawienia noty. Powódka ograniczyła się do stwierdzenia, że pozwana uznała należności wynikające z noty (...) z dnia 16 czerwca 2014 roku, co leży w sprzeczności ze stanowiskiem pozwanej prezentowanym w sporze.

Z tych względów powództwo o zapłatę kwoty 500,00 zł nie podlegało uwzględnieniu.

Odnosząc się natomiast do żądania zasądzenia kwoty 38.110,00 zł wskazać należy, że żądanie odszkodowania za utracony sprzęt w postaci rusztowań przejezdnych okazało się uzasadnione jedynie do kwoty 3.650,00 zł. Kwota ta wynika z pisma pozwanej skierowanego do powódki z dnia 22 kwietnia 2015 roku oraz wyliczenia dokonanego przez W. K. (1) na piśmie powódki z dnia 21 listopada 2014 roku (k.152). Kwota 3.560,00 zł, jako wartość niezwróconych elementów rusztowań przejezdnych, została więc wprost przyznana przez przedstawiciela pozwanej. Również podczas zeznań świadek W. K. (1) potwierdził dokonane rozliczenie.

Pomiędzy stronami zaistniał spór co do ilości wydanych kompletów rusztowań przejezdnych. Powódka stała na stanowisku, że wydała powódce 8 kompletów rusztowań, pozwana zaś utrzymywała, że otrzymała tylko 4 komplety.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że jeszcze podczas negocjacji strona powodowa zadeklarowała dostawę i montaż 4-8 sztuk rusztowań przejezdnych o podeście roboczym do 2,5 metra w cenie usługi. Ustalenia zawarte w notatce z dnia 5 października 2012 roku zostały następnie włączone do umowy. Jak wynika z prowadzonej w toku realizacji zadania korespondencji elektronicznej, pozwana w październiku 2013 roku zwróciła się o dostarczenie 4 kompletów rusztowań przestawnych. Rusztowania te zostały pozwanej przez powódkę dostarczone na plac budowy. Dowodem przekazania rusztowań w ilości 4 sztuk są protokoły odbioru rusztowania, które zostały podpisane przez przedstawicieli stron W. S. i K. B. w dniu 21 października 2013 roku.

W ocenie Sądu nie zostało natomiast wykazane, że cztery komplety rusztowań zostały przekazane pozwanej w formie niezłożonej, na co wskazywał świadek B. R.. Nie przedstawiono dokumentu W/Z ani dokumentacji fotograficznej rusztowań, na okoliczność przekazania, czy użytkowania przez pozwaną spornych rusztowań, o czym zeznawał wymieniony świadek.

Podkreślić należy, że ogólne warunki umowy najmu przewidywały, że najemca zobowiązany jest do uczestnictwa osobistego lub przez umocowane osoby zarówno przy przekazywaniu sprzętu, jak i przy jego zdawaniu na rzecz wynajmującego. Nie wywiązanie się z tego obowiązku przez najemcę uprawniało wynajmującego

do samodzielnego, jednostronnego ustalenia stanu technicznego sprzętu budowlanego oraz ilości elementów wielokrotnych. Sporządzony na powyższą okoliczność protokół miał stanowić podstawę do obciążenia najemcy kosztami doprowadzenia sprzętu do stanu pierwotnego.

Powódka założyła więc, że przekazanie sprzętu budowlanego będzie odbywało się protokołarnie.

W sytuacji odmowy pokwitowania odbioru sprzętu przez przedstawicieli pozwanej, a na takie zachowanie wskazywał świadek B. R., powódka winna była sporządzić protokół jednostronny, a takiego protokołu brak jest w aktach niniejszego postępowania.

Nie można również uznać, że jednostronne zapisy w systemie powódki winny mieć walor przesądzający w kwestii ustalenia ilości sprzętu pobranego i niezwróconego powódce.

Poza tym za dowody, które potwierdzałyby użytkowanie przez pozwaną czterech kompletów spornych rusztowań nie mogą zostać uznane protokoły zdawczo- odbiorcze rusztowania (k. 435-436). Potwierdzają one bowiem jedynie zwrot rusztowań, a nie ich wydanie. Skoro brak jest dowodów potwierdzających ilość wydanych elementów brak jest podstaw do obciążania pozwanej należnościami za ustalone jednostronnie przez powódkę elementy niezwrócone. Podsumowując przedstawione wyżej uwagi stwierdzić należy, że zgromadzony w sprawie materiał procesowy nie stwarza podstaw do przyjęcia, że zaistniały przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej, o których mowa w art. 471 k.c. ponad kwotę, która została uznana przez W. K. (1) w trakcie weryfikacji zwracanego powódce sprzętu.

Błędnie pełnomocnik powódki wywodził, że dowodem potrzebnym do ustalenia wartości niezwróconych elementów aluminiowych jest dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego. Zdaniem Sądu powoływanie biegłego na wskazane przez powódkę okoliczności nie miałyby żadnego sensu w sytuacji braku wykazania kwestii pierwotnej, a mianowicie ilości niezwróconego przez pozwaną sprzętu budowlanego. Wykazanie tej kwestii, jak już wskazano, byłoby czynnością polegającą na analizie porównawczej protokołów wydania i odbioru sprzętu, zaś w przedmiotowej sprawie z uwagi na brak protokołów wydania sprzętu analiza porównawcza nie była możliwa.

Przechodząc do oceny zasadności złożonego przez pozwaną zarzutu potrącenia z tytułu kary umownej podkreślić należy, że od potrącenia jako czynności materialnoprawnej, odróżnić trzeba zarzut potrącenia będący czynnością procesową. Oświadczenie o potrąceniu, o którym mowa w art. 499 k.c., jest czynnością materialnoprawną powodującą - w razie wystąpienia przesłanek określonych w art. 498 § 1 k.c. - odpowiednie umorzenie wzajemnych wierzytelności, natomiast zarzut potrącenia jest czynnością procesową, polegającą na żądaniu oddalenia powództwa w całości lub w części z powołaniem się na okoliczność, że roszczenie objęte żądaniem pozwu wygasło wskutek potrącenia. Oświadczenie o potrąceniu stanowi zatem materialnoprawną podstawę zarzutu potrącenia. Do dokonania potrącenia może dojść zarówno w ramach postępowania sądowego, jak i poza nim; w trakcie postępowania sądowego uprawniony może połączyć złożenie oświadczenia woli o potrąceniu z podniesieniem zarzutu potrącenia. Podniesienie w sprzeciwie zarzutu potrącenia jest tym samym równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o potrąceniu, jeżeli oświadczenie takie nie zostało złożone wcześniej.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej spraw stwierdzić należy, że oświadczenie o potrąceniu pozwana złożyła już przed procesem i ponowiła je w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Zgodnie z art. 498 k.c. jedną z przesłanek dopuszczalności potrącenia wierzytelności jest wymagalność obydwu wierzytelności, a ściślej biorąc wymagalność wynikających z nich roszczeń. W piśmiennictwie przyjmuje się, że przede wszystkim to wierzytelność potrącającego powinna być wymagalna, w odniesieniu zaś do wierzytelności przeciwstawnej zachodzi tylko możliwość zaspokojenia. W tej sprawie potrącającym jest pozwany, zatem to jego wierzytelność powinna być wymagalna. Wierzytelność jest wymagalna, jeżeli może być dochodzona przed sądem. Dla roszczeń bezterminowych (tj. jest takich dla których termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania) wymagalność jest konsekwencją wezwania dłużnika do wykonania zobowiązania (art. 455

kc). Roszczenie z tytułu kary umownej jest ze swej natury bezterminowe, więc zgodnie z art. 455 kc staje się terminowe dopiero po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Pierwsze wezwanie do zapłaty kar umownych, jak wynika z pisma przygotowawczego powódki, zostało jej doręczone w dniu 8 maja 2015 roku.

Zgodnie z treścią art. 483 §1 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Zastrzeżenie dotyczące kar umownych w umowie stron było dopuszczalne w kontekście brzmienia art. 483 § 1 k.c. Podkreślić trzeba, że zakres odpowiedzialności z tytułu kary umownej pokrywa się w pełni z zakresem ogólnej odpowiedzialności dłużnika za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (art. 471 k.c.). Z tego też względu przesłanki obowiązku zapłaty kary umownej określane są przez pryzmat ogólnych przesłanek kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej. Wierzyciel, dla którego zastrzeżona została kara umowna, nie ma obowiązku wykazywać faktu poniesienia szkody oraz tego, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Dla realizacji przysługującego mu roszczenia o zapłatę kary umownej musi jednak wykazać istnienie i treść zobowiązania łączącego go z dłużnikiem, a także fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Wierzyciel nie musi jednak udowadniać, że wykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. To zobowiązany do zapłaty kary umownej może bronić się zarzutem – podobnie jak każdy dłużnik zobowiązany do naprawienia szkody stosownie do art. 471 k.c. – że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności (tak też Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania - część ogólna, A. G., Lex/el. 2011).

Dla porządku wskazać należy, że kary umowne zostały ostatecznie przez pozwaną skorygowane do kwoty 323.292,10 zł. Pozwana naliczenie kary umowne wywodziła z dwóch źródeł, a mianowicie z notatki ze spotkania z dnia 5 października 2012 roku, która jak już wskazano stała się załącznikiem do umowy podwykonawczej z dnia 30 listopada 2012 roku oraz z notatki z dnia 16 października 2013 roku, która również stała się integralną częścią umowy.

Na podstawie umowy z dnia 30 listopada 2012 roku pozwana była uprawniona do naliczenia kary umownej w wysokości 5 % wynagrodzenia powódki należnego za odpowiedni zakres prac, którego opóźnienie dotyczy. Naliczona w ten sposób kara umowna nie mogła jednak przekraczać 20 % wartości wynagrodzenia powódki za dany zakres prac w wypadku każdorazowego naruszenia.

W notatce z dnia 16 października 2012 roku zastrzeżono możliwość naliczenia kary umownej w wysokości 0,5 % wartości umowy za każdy dzień zwłoki w wypadku uporczywego niewywiązywania się przez powódkę z ustalonego harmonogramu stanowiącego załącznik nr 1 do notatki.

Pozwana, zgodnie z art. 6 k.c. zobowiązana była udowodnić, że przysługuje jej wierzytelność przedstawiona do potrącenia. Odnośnie kar umownych wyliczonych do dnia 16 października 2013 roku powódka zobowiązana była do wykazania, że powódka nie realizowała umowy w terminie, zaś co do kar naliczonych po 16 października 2013 roku, że doszło do uporczywej zwłoki w montażu rusztowań.

Okolicznością bezsporną było, że umowa podwykonawstwa z dnia 30 listopada 2012 roku przewidywała termin jej realizacji od połowy stycznia do końca lipca 2013 roku. Nie doszło jednak do rozpoczęcia realizacji zadania w terminie, zaś z materiału dowodowego wynika, że przyczyną opóźnienia były trwające pomiędzy pozwaną a generalnym wykonawcą ustalenia odnośnie systemu, w którym miała zostać wykonana elewacja. Opóźnienie w rozpoczęciu robót nie obciążało więc w żaden sposób powódki. Dokonując oceny, czy powódka w sposób należyty wywiązała się z postanowień umowy i czy istnieją podstawy do obciążenia jej karami umownymi należy odwołać się do tych ustaleń umownych, które odnosiły się do sporządzenia harmonogramu realizacji prac. Taki harmonogram miał zostać przedstawiony przez pozwaną powódce i stanowić załącznik do umowy. Poza harmonogramem termin montażu każdego etapu miał zostać zgłoszony e- mailowo z przynajmniej 1- tygodniowym wyprzedzeniem.

Oczywistym jest, że powódka posiadając harmonogram mogła w należyty sposób zaplanować prace, przygotować się do dostarczenia odpowiednich rusztowań, zapewnić transport i odpowiednią ilość ekip montażowych. Z treści samej umowy wynika, że celem harmonogramu jest umożliwienie powódce określenia terminów i wielkości dostaw materiału na realizację kolejnych etapów.

Harmonogram przedłożony powódce w lipcu 2013 roku był harmonogramem, który odnosił się do budowy fasad, poza tym był harmonogramem nieaktualnym, przewidywał wykonanie elementów wzorcowych rozpoczynających realizację umowy w okresie od dnia 13 maja do 8 lipca 2013 roku. Okoliczność ta została zgłoszona pozwanej niezwłocznie po otrzymaniu harmonogramu.

Dokumentu tego nie można więc uznać za wiążący strony dokument, o którym mowa w postanowieniach umowy.

Jak wynika z materiału dowodowego pozwana nigdy nie przygotowała harmonogramu odnoszącego się do prac powódki, nie dokonała aktualizacji nawet tego harmonogramu, który odnosił się do montażu fasad, do którego powódka mogłaby ewentualnie dostosować prace związane z przygotowaniem rusztowań.

Brak harmonogramu wyznaczającego powódce terminy poszczególnych etapów prac powoduje niemożność postawienia jej zarzutu nieterminowej realizacji robót, skoro to harmonogram miał być tym dokumentem, który zakreślał ramy czasowe realizacji poszczególnych etapów robót.

Z treści umowy wynika, że poza harmonogramem pozwana zobowiązana była dodatkowo w drodze wiadomości e-mail informować powódkę o konieczności montażu poszczególnych rusztowań.

Wiadomości e-mail miały więc stanowić jedynie uzupełnienie ustalonego przez strony planu prac. Za słuszną uznać należy uwagę B. R. zawartą w piśmie do pozwanej, że wiążące terminy wykonania robót winny być ustalone zgodnie przez strony umowy.

W ocenie Sądu znajdująca się aktach sprawy korespondencja kierowana do powódki zawiera informacje wzywające powódkę do montażu rusztowań w wymienionych w korespondencji terminach. Faktury za najem wraz z załącznikami pozwalają na weryfikację, czy powódka zrealizowała w terminie wynikającym z wiadomości e-mail prace związane z montażem rusztowań. Wyliczone tabelarycznie przez W. K. (1) „opóźnienia” nie mogą zostać jednak potraktowane jako podstawa do naliczenia kar umownych, gdyż jak już wskazano to harmonogram wyznaczał terminy realizacji robót, zaś wiadomości e-mail miały jedynie stanowić jego uściślenie, uzupełnienie.

Niezależnie od powyższego nawet, gdyby uznać, że niewywiązanie się z terminów wskazanych w wiadomościach e-mail uprawniało pozwaną do naliczenia kar umownych za opóźnienie, w ocenie Sądu powódka wykazała, że niedotrzymanie terminów było następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.

Do sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwana załączyła korespondencję elektroniczną kierowaną przez W. K. (1) do W. S., z której w istocie odczytać można, że powódka była ponaglana przez pozwaną i zarzucano jej niedotrzymywanie terminów podawanych przez pozwaną w wiadomościach elektronicznych.

Powódka, jak wynika z odpowiedzi na sprzeciw, odpowiadała na pisma pozwanej, zajmowała stanowisko odnoszące się do zarzutów pozwanej i przedstawiała swoją argumentację. Szczególne znaczenie mają pisma powódki z dnia 10 i 15 października 2013 roku, w którym powódka przedstawiła problemy występujące w trakcie realizacji robót. Potwierdzeniem występujących na budowie problemów są również zeznania świadków- pracowników powódki, którzy wskazywali na utrudnienia, z którymi spotkali się w trakcie realizacji zadania- chaos panujący a budowie z uwagi na wielość ekip wykonujących prace, brak miejsca na budowie zarówno na wyładunek rusztowań, jak i ich składowanie, utrudniony dostęp do budowy. Sąd uznał zeznania te za wiarygodne. Miał bowiem na uwadze fakt, że przedmiotowa inwestycja rozpoczęła się z dużym opóźnieniem, co uzasadniałoby duży pośpiech i wykonywanie robót na kilku frontach jednocześnie.

Reasumując, w okolicznościach niniejszej sprawy nie można zarzucić powódce nienależytego wykonania zobowiązania uprawniającego pozwaną do naliczenia kar umownych.

Odnosząc się natomiast do kar umownych wskazanych naliczonych w oparciu o ustalenia notatki z dnia 16 października 2013 roku wskazać należy, że naliczenie tych kar nie mogło być uwzględnione głównie z tej przyczyny, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało uporczywej zwłoki w dotrzymaniu terminów wynikających z notatki z dnia 16 października 2013 roku.

Strona powodowa prezentowała słuszne stanowisko, że nawet kilkudniowe opóźnienia w montażu jedynie niektórych etapów rusztowań względem terminów wynikających z notatki z dnia 16 października 2013 roku nie uzasadniały uznania, że doszło do zwłoki (czyli zawinionego opóźnienia) i miała ona charakter uporczywy. W ocenie Sądu, z korespondencji elektronicznej prowadzonej przez strony wynika, że powódka dokładała starań, aby prace przebiegały w sposób prawidłowy i zgody z ustalonym w dniu 16 października 2013 roku harmonogramem. Na bieżąco informowała pozwaną o zaistniałych problemach utrudniających prowadzenie prac (rusztowanie P., awaria wciągarki, brak czynnej windy, trudności z rozładunkiem samochodów z uwagi na brak miejsca na budowie, porywisty wiatr uniemożliwiający prace). Powódka reagowała na wezwania pozwanej o przyspieszenie prac, na bieżąco informowała pozwaną o realnych terminach ukończenia fasad. Wiadomości kierowane do pozwanej potwierdzają zaangażowanie powódki i chęć kontynuowania prac bez konfliktu.

Z tych wszystkich względów uznać należało, że ustalenie przez strony nowego harmonogramu w dniu 29 października 2013 roku nie może być odczytywane jako będące rezultatem uporczywej zwłoki w realizacji robót.

Zauważyć należy, że po zakończeniu realizacji umowy w P. z końcem października 2014 roku strony procesu dalej kontynuowały współpracę w zakresie najmu urządzeń oraz świadczenia przez powódkę usług w związku z innymi inwestycjami realizowanymi przez pozwaną. Pozwana począwszy od grudnia 2013 roku do końca realizacji inwestycji w P. nie składała zastrzeżeń, co do terminowości wykonywanych przez powódkę prac. Poza tym pomimo upływu wielu miesięcy od zakończenia inwestycji nie wystąpiła za inicjatywą naliczenia kar umownych. W piśmie przygotowawczym z dnia 2 listopada 2015 roku powódka słusznie zwróciła uwagę, że naliczenie kar umownych przez pozwaną nastąpiło dopiero po skierowaniu do pozwanej przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 10 kwietnia 2015 roku.

Zwrócić należy również uwagę i na to, że począwszy od grudnia 2013 roku pozwana zaprzestała kierowania do powódki korespondencji, a której zgłaszała by uwagi do terminowości wykonywanych prac.

Jak wynika jednak z zeznań świadków problemy na budowie nadal występowały a realizacja prac nie przebiegała bez problemów do końca inwestycji z uwagi na trudne warunki panujące na budowie.

Biorąc pod uwagę materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznać należało, że naliczone przez pozwaną kary umowne zmierzały jedynie do odłożenia w czasie zaspokojenia roszczeń strony powodowej.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentów złożonych przez strony postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Uzupełniający charakter w stosunku do dowodów z dokumentów miały zeznania świadków.

Zeznania B. R. Sąd ocenił jako spójne i logiczne. Świadek przedstawił problemy, które zaistniały na budowie oraz przyczyny, dlaczego prace nie przebiegały sprawnie. Wskazywał przede wszystkim na brak harmonogramu oraz brak miejsca na rozładunek rusztowań na wąskim placu budowy.

Zeznania świadka T. L. niewiele wniosły do sprawy. Z zeznań świadka wynika, że nie uczestniczył od początku realizacji inwestycji. Poza tym świadek potwierdził, że nie można było składować rusztowań z uwagi na brak udostępnionego miejsca.

Przekonujące były zeznania świadka D. Ł., który wskazywał na problemy na budowie. Podał, że budowa była opóźniona i pracowało dużo ekip. W związku z tym powstawały kolizje, nie było miejsca na budowie, gdyż wszyscy „na hura” wykonywali prace. Świadek C. R., pomimo, że został wyznaczony jako osoba oddelegowana do nadzorowania kontraktu nie posiadał szczegółowej, precyzyjnej wiedzy ani o terminach realizacji zadania, ani o zakresie umowy. Przede wszystkim nie znajdowało potwierdzenia w treści umowy stanowisko świadka, że to R. miał przygotować harmonogram realizacji prac. Poza tym świadek przyznał, że na budowie nie było miejsca do składowania rusztowań, co potwierdza wersję powódki o utrudnieniach w realizacji zadania. C. R. wskazywał, że powódka otrzymała bardzo szybko oświadczenie generalnego wykonawcy, że grunt jest zagęszczony prawidłowo. Świadek przyznał również, że był problem z problem z kotwieniem, który powódka rozwiązała po kontaktach z generalnym wykonawcą.

Świadkowie W. K. (1) oraz M. L. wskazywali, że przyczyną opóźnień było nieprawidłowe wykonywanie prac przez powódkę, zbyt mała ilość ekip montażowych, leżąca po stronie powódki opieszałość, co nie w pełni korespondowało z zeznaniami pozostałych świadków w tym z zeznaniami W. S., który w sposób szczegółowy opisał sytuację na budowie i odniósł się do uwag przedstawicieli pozwanej, co do zbyt małej ilości montażystów. Świadek zwrócił uwagę, że zwiększenie liczby osób przy montażu rusztowań nie zawsze niesie za sobą szybsze tempo montażu. Świadek podkreślał, że powódka starała się wykonywać prace tak szybko, jak było to możliwe.

Świadek K. B. posiadał bardzo ogólną wiedzę o inwestycji i jego zeznania były przydatne tylko w zakresie ustalenia odbioru rusztowań przejezdnych w ilości czterech sztuk.

Świadkowie T. M. i M. Ś. nie byli związani ze sporną inwestycją i ich zeznania nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać za uzasadnione żądanie zasądzenia należności wynikających z faktur VAT oraz kwoty 3.650,00 zł z tytułu (...) Od kwot wynikających z faktur należało zasądzić na rzecz powódki odsetki ustawowe, określone od dnia 1 stycznia 2016 roku jako odsetki ustawowe za opóźnienie. Odsetki należne były powódce od dnia następnego po terminach wskazanych w fakturze jako termin zapłaty.

Natomiast odsetki od kwoty 3.650,00 zł wynikającej z noty (...)

O kosztach procesu należało orzec na podstawie art. 108 §1 zd.2 k.p.c., ustalając procent, w jakim strony wygrały postępowanie i pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt VIII GC 280/15

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...),
3. (...)